

Bruxelles, den 21. juni 2022
(OR. en)

10016/22

HYBRID 55	JAIEX 67
DISINFO 52	AUDIO 55
INST 221	DIGIT 118
AG 61	INF 95
PE 62	COSI 160
DATAPROTECT 185	CSDP/PSDC 341
JAI 847	COPS 255
CYBER 207	POLMIL 136
FREMP 122	PROCIV 76
RELEX 758	IPCR 64

RESULTAT AF DRØFTELSENE

fra: Generalsekretariatet for Rådet

til: delegationerne

Vedr.: Rådets konklusioner om en ramme for en koordineret EU-reaktion på
hybride kampagner

Vedlagt følger til delegationerne ovennævnte rådskonklusioner som godkendt af Rådet den 21. juni 2022.

RÅDETS KONKLUSIONER**om en ramme for en koordineret EU-reaktion på hybride kampagner****RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION**

1. MINDER OM de relevante konklusioner fra Det Europæiske Råd¹ og Rådet², ANERKENDER, at statslige og ikkestatslige aktører i stigende grad anvender hybride taktikker, hvilket udgør en voksende trussel mod EU's, medlemsstaternes og dets partnerses sikkerhed³; ANERKENDER, at for nogle aktører, der anvender sådanne taktikker, er fredstid en periode til fordækte ondsindede aktiviteter, hvor en konflikt kan fortsætte eller forberedes på en mindre åben måde; UNDERSTREGER, at statslige og ikkestatslige aktører også anvender informationsmanipulation og andre taktikker til at blande sig i demokratiske processer og til at vildlede og bedrage borgerne; NOTERER SIG, at den væbnede aggression mod Ukraine viser en parathed til at anvende den højeste grad af militær magt, uden juridiske eller humanitære hensyn, kombineret med hybride taktikker, cyberangreb, informationsmanipulation og indblanding fra eksterne aktører, økonomisk tvang og energitvang og en aggressiv atomretorik, og ANERKENDER de dermed forbundne risici for potentielle afsmittende virkninger i EU's nabolande, som kunne skade EU's interesser.

¹ Navnlig Det Europæiske Råds konklusioner fra december 2021, oktober 2021, juni 2019, marts 2019, december 2018, oktober 2018, juni 2018, marts 2018, juni 2015 og marts 2015.

² Navnlig konklusionerne om styrkelse af modstandsdygtigheden og imødegåelse af hybride trusler, herunder desinformation i forbindelse med covid-19-pandemien (ST 13626/20), konklusionerne om supplerende tiltag for at styrke modstandsdygtighed og imødegå hybride trusler (ST 14972/19), konklusionerne om beskyttelse af et frit og pluralistisk mediesystem (ST 13260/20) og konklusionerne om Revisionsrettens særberetning nr. 9/2021 "Desinformation med indvirkning på EU: tacklet, men ikke tæmmet" (ST 10968/21).

³ I overensstemmelse med kapitlet om partnerskaber i det strategiske kompas.

2. GENTAGER, at i lyset af de aktuelle geopolitiske forandringer ligger vores Unions styrke i sammenhold, solidaritet og beslutsomhed ved at styrke EU's strategiske autonomi og EU's evne til at samarbejde med partnere for at beskytte sine værdier og interesser og ved hurtigt at gennemføre det strategiske kompas, herunder for at imødegå hybride trusler og kampagner; UNDERSTREGER, at et stærkere og mere kompetent EU på sikkerheds- og forsvarsområdet vil bidrage positivt til global og transatlantisk sikkerhed og er et supplement til NATO, der fortsat udgør grundlaget for dets medlemmers kollektive forsvar; BEKRÆFTER PÅ NY, at EU agter at intensivere støtten til den regelbaserede internationale orden med De Forenede Nationer i centrum.

3. MINDER OM, at det strategiske kompas, der blev godkendt af Rådet den 21. marts 2022 og godkendt af Det Europæiske Råd den 24.-25. marts 2022, understreger behovet for, at der i 2022 udvikles en hybrid EU-værktøjskasse, som samler eksisterende og eventuelle nye instrumenter og danner en ramme for en koordineret reaktion på hybride kampagner, der berører EU og dets medlemsstater, herunder f.eks. forebyggende, samarbejdsbaserede, stabiliserende og restriktive foranstaltninger og genopretningsforanstaltninger og styrket solidaritet og gensidig bistand, samt behovet for i 2022 at udvikle værktøjskassen vedrørende informationsmanipulation og indblanding fra eksterne aktører ("FIMI-værktøjskassen"), som vil styrke vores evne til at opspore, analysere og reagere på truslen, herunder ved at pålægge bagmændene omkostninger; UNDERSTREGER, at hybride kampagner vil blive opdaget og imødegået på et tidligt tidspunkt ved hjælp af alle nødvendige EU-politikker og -instrumenter; INDFØRER således med henblik på udviklingen af denne brede hybride EU-værktøjskasse en ramme for en koordineret reaktion på hybride trusler og kampagner, der berører EU, medlemsstaterne og partnerne, og UNDERSTREGER, at denne ramme også bør anvendes til at håndtere informationsmanipulation og indblanding fra eksterne aktører (FIMI).

4. BEMÆRKER, at selv om definitionerne af hybride trusler og kampagner kan variere, er de nødt til fortsat at være fleksible, så der kan gives et passende svar på trusler af skiftende karakter; ANERKENDER med henblik på denne ramme og for at muliggøre en effektiv anvendelse heraf udviklingen af koncepter for "hybrid trussel" og "hybrid trusselskampagne" – herefter "hybrid kampagne" – som Kommissionen og Det Europæiske Center for Imødegåelse af Hybride Trusler har fremlagt i "The Landscape of Hybrid Threats: A Conceptual Model" (Landskabet af hybride trusler: En konceptuel model)⁴; UNDERSTREGER, at undersøgelsen af hybride risici spiller en central rolle i udviklingen af en fælles forståelse og analyse af hybride trusler og kampagner samt med hensyn til at identificere sårbarheder, der potentielt kan påvirke nationale og fælleseuropæiske strukturer og netværk samt EU's partnere i naboskabsregioner.

5. UNDERSTREGER betydningen af en stærk, koordineret reaktion, der viser EU's solidaritet i tilfælde af, at der rettes hybride angreb mod EU og medlemsstaterne, og UNDERSTREGER, at den hybride EU-værktøjskasse samt denne ramme bør bidrage til reaktionerne på hybride angreb, hvor det er relevant; UNDERSTREGER relevansen af EU's eksisterende krisestyringsmekanismer, herunder Rådets integrerede ordninger for politisk kriserespons (IPCR), med hensyn til at støtte en koordineret indsats som reaktion på større, komplekse kriser.

6. UNDERSTREGER, at eftersom sondringen mellem interne og eksterne trusler i stigende grad udviskes af aktører, der anvender hybride taktikker, bør en samlet reaktion på hybride trusler og kampagner mobilisere alle EU's relevante interne og eksterne politikker og værktøjer som fastsat i strategien for EU's sikkerhedsunion 2020-2025 og omfatte alle relevante civile og militære værktøjer og foranstaltninger; UNDERSTREGER det øgede behov for at forebygge, opdage, afbøde og reagere på hybride trusler og aktiviteter, og at EU og medlemsstaterne bør være i stand til at afbøde og stoppe virkningerne af en hybrid kampagne så tidligt som muligt og forhindre den i at udvikle sig til en fuldgyldig krise ved hjælp af hele spektret af EU's og medlemsstaternes kapaciteter, værktøjer og instrumenter, navnlig de foranstaltninger, der har til formål at styrke EU's og medlemsstaternes kapacitet til at opbygge modstandsdygtighed, forhindre bagmændene i at lykkes med en hybridkampagne og øge omkostningerne for dem;

⁴ Giannopoulos, G., Smith, H., Theocharidou, M., The Landscape of Hybrid Threats: A conceptual model, Europa-Kommissionen, Ispra, 2020, PUBSY nr. 117280.

UNDERSTREGER, at hybride kampagner i tredjelande også kan have konsekvenser for EU's sikkerhed, værdier og interesser, og at det derfor er vigtigt, at EU og medlemsstaterne kan efterkomme anmodninger om bistand fra partnerlande, hvor det er relevant, ved hjælp af denne ramme; UNDERSTREGER, at et klart signal om de sandsynlige konsekvenser af en koordineret EU-reaktion på hybride kampagner påvirker potentielle aggressors adfærd og kan forhindre dem i at nå deres mål og dermed styrke sikkerheden i EU og medlemsstaterne; UNDERSTREGER betydningen af, at EU og medlemsstaterne udvikler en passende position på dette område på grundlag af arbejdet i de relevante rådsorganer.

7. UNDERSTREGER, at når Kommissionen eller den højtstående repræsentant har opdaget eller gjort medlemsstaterne opmærksom på en eller flere hændelser, der kan være led i en hybrid kampagne, kan medlemsstaterne anmode det relevante rådsorgan om at undersøge spørgsmålet; UNDERSTREGER behovet for en hurtig og effektiv beslutningsprocedure fra sag til sag med henblik på at definere og godkende koordinerede EU-reaktioner på hybride kampagner, herunder FIMI; UNDERSTREGER, at Rådet i sådanne tilfælde er nødt til hurtigt at modtage forslag udarbejdet i fællesskab af Kommissionen og den højtstående repræsentant og, hvor det er relevant, at træffe hurtige beslutninger om deres gennemførelse på grundlag af den støtte, som Den Horisontale Gruppe vedrørende Styrkelse af Modstandsdygtighed og Bekæmpelse af Hybride Trusler kan yde Coreper og, når de aktiveres, IPCR-ordningerne; BEMÆRKER, at Den Udenrigs- og Sikkerhedspolitiske Komité (PSC) kan drøfte de foranstaltninger, der træffes inden for denne ramme, og som falder ind under dens mandat.

8. GENTAGER, at hovedansvaret for at imødegå hybride trusler ligger hos medlemsstaterne, og UNDERSTREGER, at beslutninger om en koordineret EU-reaktion på hybride kampagner bør baseres på følgende hovedprincipper:

- have til formål at beskytte demokratiske værdier, processer og institutioner samt EU's, medlemsstaternes og deres borgeres integritet og sikkerhed og dets strategiske interesser, herunder partnernes sikkerhed i og uden for vores nabolande
- respektere folkeretten og beskytte de grundlæggende rettigheder og frihedsrettigheder samt støtte international fred og sikkerhed

- sikre opfyldelse af Unionens mål, navnlig målene for den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik (FUSP), som fastsat i traktaten om Den Europæiske Union (TEU), og målene i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF) samt de procedurer, der er nødvendige for at opfylde dem
- stå i rimeligt forhold til den enkelte specifikke hybride kampagnes omfang, størrelse, varighed, intensitet, kompleksitet, sofistikerede karakter og virkninger
- være baseret på delt situationskendskab mellem medlemsstaterne og svare til den pågældende specifikke situations behov
- tage hensyn til den bredere sammenhæng i EU's eksterne forbindelser med den pågældende stat, der er berørt af reaktionen.

9. OPFORDRER den højtstående repræsentant til – gennem den fælles efterretningsanalysekapacitet (SIAC), navnlig analyseenheden for hybride trusler – fortsat at fremlægge omfattende vurderinger af hybride trusler, der berører på EU og medlemsstaterne, hovedsagelig baseret på medlemsstaternes bidrag, herunder årlige rapporter om analyse af hybride tendenser, og OPFORDRER medlemsstaterne og de relevante institutioner til at øge deres deltagelse i og bidrag til disse rapporter.

10. OPFORDRER EU og medlemsstaterne til at træffe yderligere foranstaltninger til at udvikle en effektiv overvågningsmekanisme, der dækker flere forskellige hybride områder og de forskellige hybride aktiviteter, der finder sted i hvert af dem, ved hjælp af ny teknologi – herunder kunstig intelligens – og mobilisering af de nødvendige netværk; NOTERER SIG i den forbindelse forslaget fra den højtstående repræsentant om at oprette en passende mekanisme til systematisk indsamling af data om FIMI-hændelser, der lettes af et særligt dataområde; UNDERSTREGER FSFP-missionernes og -operationernes rolle med hensyn til at øge EU's situationsbevidsthed ved at overvåge hybride trusler i overensstemmelse med deres mandat.

11. OPFORDRER EU og medlemsstaterne til at indsamle og afkode relevante tidlige signaler, udveksle oplysninger og hele tiden vurdere mulige forbindelser mellem dem, så en trussel hurtigt kan karakteriseres; UNDERSTREGER, at medlemsstaterne og EU's relevante institutioner, organer og agenturer bør øge deres bidrag til opbygningen af fælles situationsbevidsthed ved at dele relevante oplysninger gennem SIAC – som et fælles kontaktpunkt for strategiske efterretningsbidrag fra medlemsstaternes civile og militære efterretnings- og sikkerhedstjenester, gennem det hurtige varslingsystem, ved at dele relevante situationsopdateringer og ved at levere deres nationale vurderinger som led i oplysningsaktiviteter inden for den relevante arbejdsgruppe i Rådet; UNDERSTREGER, at SIAC, navnlig analyseenheden for hybride trusler, vil spille en central rolle i beslutningsprocessen ved at tilvejebringe strategisk fremsynethed og omfattende situationsbevidsthed, navnlig med henblik på at identificere den hybride kampagnes oprindelse og karakteristika, forudsat at de råder over de fornødne ressourcer; og NOTERER SIG, at dette arbejde kan suppleres af andre relevante EU-institutioner, -organer og -agenturer samt FSFP-missioner og -operationer, hvis det er relevant og efter anmodning fra Rådet.

12. GENTAGER behovet for at øge EU's overordnede modstandsdygtighed over for hybride trusler og kampagner baseret på en tilgang på tværs af hele samfundet og alle ministerier og myndigheder gennem vedtagelsen af direktivet om foranstaltninger til at opnå et højt fælles cybersikkerhedsniveau i hele Unionen (NIS 2-direktivet) og direktivet om kritiske enheders modstandsdygtighed (CER-direktivet) og i lyset af forslaget til forordning om gennemsigtighed og målretning i forbindelse med politisk reklame, forordningen om digitale tjenester, det foreslåede instrument til bekæmpelse af tvangsforanstaltninger, den reviderede adfærdskodeks om desinformation og gennemførelsen af EU's mekanisme til screening af udenlandske investeringer, og OPFORDRER medlemsstaterne til med støtte fra Kommissionen at gøre bedst mulig brug af den fælles operationelle mekanisme for robuste valgprocesser; OPFORDRER Kommissionen TIL at gøre brug af nye instrumenter, herunder Observatoriet for Kritiske Teknologier, til at identificere afhængighedsforhold og sårbarheder, der kan anvendes i forbindelse med hybride kampagner; OPFORDRER Kommissionen og den højtstående repræsentant TIL inden udgangen af 2022 som led i udviklingen af den hybride EU-værktøjskasse at identificere operationelle forslag, der kan styrke den samfundsmæssige og økonomiske modstandsdygtighed over for hybride trusler, hvor det er relevant, på grundlag af EU's sektorspecifikke referencekrav til hybrid modstandsdygtighed, undersøgelsen af hybride risici og EU's flagskibsrapport om modstandsdygtighed.

13. UNDERSTREGER, at der bør gives prioritet til foranstaltninger, hvis formål er at afbøde og stoppe en opdaget kampagnes virkninger samt forhindre yderligere udvidelse og eskalering heraf, afholde bagmanden fra at træffe yderligere foranstaltninger og fremme en hurtig genopretning af den medlemsstat eller den EU-institution eller det EU-organ eller EU-agentur, som er målet; OPFORDRER i den forbindelse Kommissionen og den højtstående repræsentant til at mobilisere alle EU's værktøjer og instrumenter, der trækker på eksterne og interne politikker, i overensstemmelse med deres respektive regler og forvaltning.

14. UNDERSTREGER, at når bagmanden bag en hybrid kampagne kan identificeres med en høj grad af sikkerhed, kan der træffes asymmetriske og forholdsmæssige foranstaltninger i overensstemmelse med folkeretten – herunder former for diplomatisk, politisk, militær, økonomisk eller strategisk kommunikation – for at forebygge eller reagere på en hybrid kampagne, herunder i tilfælde af ondsindede aktiviteter, der ikke er klassificerede som folkeretsstridige handlinger, men betragtes som uvenlige handlinger; BEKRÆFTER, at foranstaltninger inden for udenrigs-, sikkerheds- og forsvarspolitik, herunder om nødvendigt restriktive foranstaltninger, er egnede til denne ramme og bør styrke forebyggelsen, tilskynde til samarbejde, lette afbødningen af umiddelbare og langsigtede trusler og påvirke potentielle aggressors adfærd på lang sigt; OPFORDRER Kommissionen og den højtstående repræsentant til at udvikle muligheder for veldefinerede foranstaltninger, der kan træffes over for FIMI-aktører, når dette er nødvendigt for at beskytte offentlig orden og sikkerhed i EU; og MINDER OM, at medlemsstaterne kan foreslå koordineret tilskrivning af hybride aktiviteter i erkendelse af, at tilskrivning er en suveræn national beføjelse.

15. BEMÆRKER, at de foranstaltninger, der henhører under udenrigs-, sikkerheds- og forsvarspolitikkerne, bl.a. kan være forebyggende foranstaltninger, herunder kapacitets- og tillidsskabende foranstaltninger, øvelser og uddannelse, herunder gennem FSFP-missioner og -operationer; samarbejdsforanstaltninger, herunder dialog, samarbejde, koordinering, udveksling af bedste praksis og uddannelse med partnerlande og -organisationer; stabilitetsopbyggende foranstaltninger, herunder offentligt diplomati og diplomatisk engagement med den involverede statslige aktør, når og hvor det er relevant i koordination med relevante internationale organisationer og ligesindede partnere og lande; restriktive foranstaltninger (sanktioner), herunder over for dem, der er ansvarlige for kampagnen, i overensstemmelse med traktaternes relevante bestemmelser; foranstaltninger til støtte for medlemsstater, der anmoder herom, som vælger at udøve deres naturlige ret til individuelt eller kollektivt selvforsvar som anerkendt i artikel 51 i De Forenede Nationers pagt og i overensstemmelse med folkeretten;

NOTERER SIG, at disse foranstaltninger omfatter forpligtelser, der følger af traktaten om Den Europæiske Union, f.eks. støtte som reaktion på påberåbelsen af artikel 42, stk. 7, i traktaten om Den Europæiske Union, hvori det fastsættes, at hvis en medlemsstat udsættes for et væbnet angreb på sit område, skal de øvrige medlemsstater i overensstemmelse med artikel 51 i De Forenede Nationers pagt yde den pågældende medlemsstat al den hjælp og bistand, der ligger inden for deres formåen. Dette berører ikke den særlige karakter af visse medlemsstaters sikkerheds- og forsvarspolitik; forpligtelserne og samarbejdet på dette område skal være i overensstemmelse med de forpligtelser, der er indgået inden for Den Nordatlantiske Traktats Organisation, som for de stater, der er medlemmer heraf, fortsat er grundlaget for deres kollektive forsvar og organet for dets iværksættelse.

16. UNDERSTREGER, at anvendelsen af militær magt kan være en integreret del af nogle statslige aktørers hybride taktikker, og NOTERER SIG, at de er klar til at anvende hybride taktikker kombineret med eller som forberedelse til eller som erstatning for væbnet aggression; UNDERSTREGER behovet for i overensstemmelse med det strategiske kompas at investere yderligere i vores gensidige bistand i henhold til artikel 42, stk. 7, i traktaten om Den Europæiske Union samt solidaritet i henhold til artikel 222 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, navnlig gennem hyppige øvelser, for at forebygge, opbygge beredskab imod og bekæmpe sådanne handlinger.

17. UNDERSTREGER, at tilskrivning defineres som en praksis med at tilskrive en specifik aktør ansvaret for en ondsindet hybrid aktivitet; ANERKENDER, at tilskrivning kan bidrage til at opbygge større modstandsdygtighed, idet offentligheden forberedes på og uddannes om truslen, og også kan bidrage til at opbygge støtte til eventuelle yderligere foranstaltninger; MINDER OM, at det at tilskrive en statslig eller en ikkestatslig aktør ansvar fortsat er en suveræn politisk afgørelse baseret på efterretning fra alle kilder og truffet fra sag til sag; UNDERSTREGER, at medlemsstaterne kan anvende forskellige metoder og procedurer til at tilskrive ondsindede hybride aktiviteter, og UNDERSTREGER, at SIAC spiller en central rolle med hensyn til at støtte medlemsstaterne i denne henseende.

18. NOTERER SIG, at hybride kampagner ofte er udformet med henblik på at skabe tvetydighed med hensyn til deres oprindelse og vanskeliggøre beslutningstagningsprocesser; UNDERSTREGER i den forbindelse, at ikke alle foranstaltninger, der indgår i en koordineret EU-reaktion på hybride kampagner, kræver, at en statslig eller en ikkestatslig aktør tilskrives ansvar, og at foranstaltningerne inden for rammen kan afpasses, alt efter den konstaterede grad af sikkerhed i det enkelte tilfælde; UNDERSTREGER, at når koordineret tilskrivning ikke er mulig, eller offentlig tilskrivning ikke er i EU's og medlemsstaternes interesse, kan velkalibrerede, asymmetriske foranstaltninger som reaktion på en hybrid kampagne mod EU, medlemsstaterne eller partnere i henhold til denne ramme og i overensstemmelse med folkeretten også overvejes fra sag til sag efter behørig godkendelse.

19. ANERKENDER, at ondsindede cyberaktiviteter ofte er et centralt element i hybride kampagner, og den fortsatte udvikling af EU's cyberposition er et vigtigt skridt til at forhindre, modvirke, afskrække fra og reagere på ondsindede cyberaktiviteter, herunder ondsindede cyberaktiviteter, der er led i en hybrid kampagne; UNDERSTREGER, at EU's cyberdiplomatiske værktøjskasse modvirker cybersikkerhedstrusler og kan bidrage til EU's reaktion på en hybrid kampagne i overensstemmelse med EU's egne regler og procedurer; UNDERSTREGER behovet for, at relevante rådsorganer, den højtstående repræsentant og Kommissionen tilskynder til samarbejde og synergier i forbindelse med gennemførelsen af de foranstaltninger og tiltag, der vedtages inden for denne ramme, navnlig gennem den hybride værktøjskasse og FIMI-værktøjsskassen samt EU's cyberdiplomatiske værktøjskasse, når og hvor det er relevant.

20. UNDERSTREGER behovet for samarbejde og koordinerede reaktioner, hvor det er relevant, med ligesindede partnere i forbindelse med gennemførelsen af denne ramme; UNDERSTREGER betydningen af yderligere samarbejde med relevante internationale organisationer såsom NATO og ligesindede partnere og lande, herunder i FN og G7, samt med civilsamfundet og den private sektor om imødegåelse af hybride trusler og med henblik på at definere en ledende rolle for EU i udviklingen af internationale normer til imødegåelse af hybride trusler, herunder FIMI;

UNDERSTREGER navnlig behovet for at udvikle synergier og undersøge yderligere muligheder for et samarbejde med NATO om at bekæmpe hybride kampagner, bl.a. ved at bygge videre på de parallelle og koordinerede øvelser, der organiseres af EU og NATO, for at forberede sig på at tackle komplekse hybride angreb, under hensyntagen til de skiftende geopolitiske og teknologiske tendenser, der i øjeblikket ses, under fuld overholdelse af principperne om gennemsigtighed, gensidighed og inklusion samt begge organisationers beslutningsautonomi og -procedurer.

21. UNDERSTREGER behovet for at videreudvikle både den hybride EU-værktøjskasse og FIMI-værktøjskassen i 2022 i overensstemmelse med retningslinjerne i det strategiske kompas; OPFORDRER den højtstående repræsentant og Kommissionen til fortsat at identificere, hvilke foranstaltninger der skal gennemføres inden for denne ramme, på grundlag af en regelmæssig ajourføring af den eksisterende kortlægning⁵ og inden udgangen af 2022 at forelægge forslag om oprettelse af EU-hybridberedskabshold, så disse kan godkendes af Rådet; OPFORDRER Kommissionen og den højtstående repræsentant til at afslutte revisionen af den operationelle EU-protokol for at imødegå hybride trusler ("EU-dregebogen") og forelægge den reviderede udgave inden udgangen af 2022; OPFORDRER TIL, at medlemsstaterne, Kommissionen og den højtstående repræsentant sætter alt ind for at udvikle rammen, indføre gennemførelsesretningslinjer og afprøve dens procedurer gennem eksisterende og nye øvelser, herunder øvelser, der indebærer aktivering af artikel 222 i TEUF og/eller artikel 42, stk. 7, i TEU. Rådet vil GØRE STATUS OVER gennemførelsen af disse konklusioner inden udgangen af 2023 og vil om nødvendigt revidere rammen for at tage højde for, hvordan trusselsbilledet udvikler sig.

⁵ FÆLLES ARBEJDSDOKUMENT FRA KOMMISSIONENS TJENESTEGRENE, Kortlægning af foranstaltninger vedrørende styrkelse af modstandsdygtigheden og imødegåelse af hybride trusler, SWD(2020) 152 final.